

NR. 11.
Anulu VI.
1882

Gherl'a
1/13
Junia.

AMICULU FAMILIARU

Apare în 1/13 și 15 27 de-a fie-carei lune. — Pretiulu de prenumerațiune pre unu anu e 5 fl., pre unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romani'a și Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

Doi nefericiti.

— *Novela originala.* —
(Fine.)

Dispusetiunea noastră sufletésca este rezultatul companiei impresiunilor noastre placute cu cele neplacute. Acestu resultatu 'lu enuncia mintea care e judecatoriu între aceste două parti opugnante. Se intempla inse că gre-care din aceste două obtiene pre neasceptate ajutoriu mare și incediendu-se în acest'a nu se supune auctoritatiei mintei. Cum e atunci mintea, voîndu se restabilésca ordinea, descinde de pre pedestalulu ei între luptatori, unde valorile luptei o apuca și ducu cu sine. De multe-ori nu-si mai pôte recâscigă în veci pedestalulu pierdutu.

Cumpan'a pôte se ésa din ecuilibriu pâna la o anumita departare fără de pericluda a nu se mai restabilí ecuilibriulu, dar' dela acésta departare incolo ecuilibrulu conturbatu de multe-ori pentru tot-de-a-un'a e pierdutu.

În sufletulu lui Turdanu cumpan'a capetă o lovitura grea de laturea impresiunilor neplacute și de altu-cum preponderante, — ecuilibrulu se conturbă și mintea 'si pierdú auctoritatea.

În launtrulu seu erupse anarchia deplina.

Ajunsu în chilia se puse pe cugete, cari nu-mai decâtu luară o direptiune fôrte periculósa.

— Condamnatu fără de ascultare, insultatu și alungatu fără de erutiare, de ea, — de ea, pre care o credeâm modelu alu genului seu. — Nu esista dar' neci o femeia, cum mi-am fostu închipuítu ev, ea trebuie se fía femeia adevérata. Vedu acum ca

ide'a mea a fostu nebunfa, ca trebuie se abdîcu de ea; — dar' ah! ce reu 'ti cade a te despartí de o nebunfa, cu care ai crescutu mare.

Somnu nu-i veniá pe ochi. Se sculá deschisé ferestriile și radímându-si capulu pre cote privi la ceriulu stelosu.

— Acolo óre-unde, în sferile mai inalte, planéza și spiritulu copilasiului meu, că-ci a fostu, m'a iubitú și delectatu, ér ce a fostu și si-a manifestatu esistinti'a, nu pôte se dispara fără urma din acestu universu. E pôte între fiintie, cari nu-lu precepu, precum nu me precepu pre mine aici; se dorește pôte se scape de acolo, precum dorescu eu se scapu de aici. Pentru-ce trebuie se fimu noi despartíti, cându pôte în totu universulu numaa noi doi ne precepemu și iubímu unulu pre altulu, numai noi doi suntemu pentru noi însine spirite inrudite?

Organismulu slabitu prin detragerea nutrementalu, nervii iritati în mesura estraordinaria, creerii în fierbere, anim'a totu sub tortare de diecile, 'lu aduserá în estasu, visá cu ochii deschisi si-si vedea copilasiulu facúndu-i cu manutiale se venia si fiindu-cá elu nu se mișcá, pre busele micutiului se aretá din nou acea contragere durerosá, cu care morise și pe care elu nu-o poteá uitá.

Se scuturá, cá se scape de acésta aparentia torturatória și închise ferestriile. — Copilasiulu nu-lu parasí nici în chilia. I-se para ca i-aude

vócea care-lu chiama la sene cu atât'a dulcétia si duiosia; ca-i sêmtiesce resuflarea rece pe facia, ca-lu aude plangându si tênguindu-se de întârdî-
area lui.

In anima sêmtiá o durere facia de care irum-
perea unui glontiu séu infigerea unui cutítu i se
pareáu a fi benefaceri, adeverate delicia. Temple-
le-i bateáu, cá se se sparga.

In fine nu-lu mai rebdá in bratiariu, unde se
asiediasc, sarí in petiére si eschiamà:

— Me ducu, me ducu dragulu tatei, fii liniscitu!

A dóu'a dí catra optu óre famili'a Kropp sie-
deá chiar' la dejunu, — d-lu Kropp seriosu si in-
grigiatu de sanetatea socii s'ale, pe care venindu
eri séra acasa o aflase préda unoru friguri cum-
plite, ér' ea palida de suferintiale dílei trecute si
a noptii rele, — cându éca intra cu sgomotu Ma-
riór'a in salonu cu facia desperata si incepe a se
vaierá:

— Ah! dómne ce nefericire! ce nefericire!
Domnulu Turdanu din vecini adi nópte s'a impus-
catu. Togma acuma mersè acolo polití'a si medi-
culu. — Kropp iritatu prin acést'a intrare sgomo-
tós'a si vaierare a fetei, cugetandu ca e vorba de
cev'a dauna neinsemnata séu intemplan, ce nu-i
atinge, erá chiar' gat'a se-o dèe afara din salonu,
audiendu inse ce s'a intemplan, se opri incremen-
titu si privi la soci'a s'a. Acést'a la audiulu nou-
tatii infioratórie deschise ochii mari si apoi lu-
necà de pre scaunu fara se dica unu cuventu si
cadeá la pamentu, de nu o prindea sociulu seu.

— Iute dupa medicu neghióba! — se resti
Kropp, catra biét'a Mariór'a, — care vediendu pre
dómn'a s'a cadíendu cá mórt'a, stateá inlemnita
locului, — apoi 'si redicà soci'a si o asiediá in
patu probându, si pana va veni mediculu, tóte
câte le sciá, cá se-o aduca la viétia. Dar' abié
succesè dupa multa ostenéla medicului sositu preste
câtev'a minute.

Pe Turdanu l'a aflatu servitóri'a care intrase
deminéti'a, cá se-lu chiamo la dejunu, scaldatu in
sange in bratiariu, in mân'a drépta stringêdu cu
convulsiune unu pistolu. Se puscasc prin anima.
Mediculu a constatatu, cá gur'a pistolului a fostu
apesata cu tóta puterea catra anima, póte cá se
nu se audie detunatur'a. Pe més'a-i de scrisu s'a
aflatu unu biletu, pe care stá scrisu:

„Mi s'a urítu de viétia.

Puneti-me lâng'a fiulu meu.

Nu spune-ti mamei!“

A descrie scen'a, care a urmatu acestel des-
coperiri a servitórii, e cu nepotintia.

* * *

Trecù unu anu dela convenírea mea, cu pri-
tenulu meu Petru, in cemeteriulu Kerepes. Intr'o

domineca dupa amédiadi merseiu la Pest'a in ca-
fanéu'a cercetata de junimea romana, cá se mai
audiu si eu vorba romanésca. — Afláiu pe pri-
tenulu meu Petru incurcatu intr'o disputa politica.
Asceptáiu pâna la fine, ce nu erá lucru pucinu,
cându vorbiá Petru; si apoi ne asiediaramu
amendoi la o mésa góla, cá se vorbimu un'a alta.
'Lu întrebáiu despre frumós'a nóstra romana.

— Totu n'ai uitatu inca acésta istoria trista?
Ce incapatinare de-a-si amarí viétia cu necasu-
rile altor'a! Bine dara, acum ti-o potu finí — díse
dinsulu si-mi spuse urmatóriale.

Stefani'a si-a gelitu barbatulu doi ani. In res-
tempulu acest'a n'a uitatu a duce câte o cununa
de flori pe mormentulu mortului. Totu-de-a-un'a
aflá acolo si un'a alta cununa, care nu o pusese
ea, dar' o lasá, unde a fostu pusa. — Soci'a s'a
impacatu cu amant'a in anima, déca n'a mai avutu
pentru-ce se se certe.

Dupa doi ani s'a maritatu dupa unu negu-
tatoriu avutu si teneru.

Cându e vorb'a in familia despre Turdanu,
ce se intempla din ce in ce mai raru, betranulu
Schlesinger díce: — „Ómenii acesti invetiati suntu
singulari 'si iáu viétia pentru comedii femeiesci,
de cari unu omu practicú numai ride.“ Stefani'a
sterge câte o lacrima din ochi. Invetiata-a óre
cev'a din acésta nenorocire?

Cine scie?

Se díce cá gelosi'a nu se póte vindecá.

Adel'a Kropp a jacutu aprópe dóue luni greu
morbós'a. Dupa ce fú scapata din gur'a mortii cá
prin urechile acului, Kropp o duse in caletorii,
dar' inzedaru. Pe busale frumósei dómne n'a ve-
diutu pamenténu vre-unu surisu, din diu'a cându
i se aduse scirea, ca Turdanu s'a impuscatu. Nu
o interesá nimica, — nimicu nu erá in stare, se-o
scóta din amortiél'a ce cuprinsesè intréga fiinti'a
ei. Numai un'a dorintia avea — se locuiesca
in Pest'a. Candu eráu in Pest'a, mergeau adese-ori
cu Mariór'a in cimenteriu Kerepes, si duceau câte
o cununa pe mormentulu lui Turdanu.

Stându lâng'a mormentu, ochii i se impleau
cu lacrimi, cari i usiuráu multu anim'a. Dupa doi
ani cadíu la patu, cuprinsa de una bóla grea, din
care nu s'a mai sculatu. Kropp, in anim'a carui'a
temerea de-a-o perde pentru totu-de-a-un'a aprinse
unu amoru adevratu catra soci'a s'a, probá tóte,
cá se si-o scape, dar' fàrà resultatu.

Inainte de a mori, dins'a tienendu mân'a lui
Kropp, care nu mai potea de dorere intr'a s'a i
díse cu o vóce angerésca:

— Érta-me, scumpe, ca nu ti-am fostu, ce
trebiú se-ti fiv. Sórtea a voiitu asié, nu eu. —

Ingrópa-me, unde-ti va aretá Mariór'a. Eu mi-am alesu acelu locu.

Dins'a adormi fàrà de lupta in contr'a mortii, cà-ci o doriá.

Lânga cele dóue salci triste, suntu acum trei morminte. De-câte-ori vine Mariór'a la Pest'a cu

dómn'a betràna Kropp, totu-de-a-un'a le cêrca si le impodobesce cu flori.

Tenerulu Kropp dupa mórtea sociei s'ale a caletoritu la Americ'a, cercându uitare.

G. SACLESIANU.

REBUNAREA.

— Drama originala in 5 acte. —

ACTULU II.

SCEN'A VII.

Elen'a, Fretwel.

Elen'a:

Érasi acestu omu. — Domnule v'am facutu se acceptati puçinu.

Fretwel:

Oh! Dómn'a! mi s'a parutu unu seclu de cându v'ati departatu.

Elen'a:

Mie mi s'a parutu fórte puçinu.

Fretwel:

Nu me miru dómn'a, cându conformu ideieloru manifestate mai inainte, v'ati ocupatu cu mititeii.

Elen'a:

Cea mai placuta ocupatiune!

Fretwel:

Si acum me ve-ti pardoná dómn'a mea, — unui amicu alu meu i-am promis ca 'lu voiu cercetá.

Elen'a:

Nu ve retienu.

Fretwel:

La revedere dómn'a mea, de cumva potu sperá un'a asemenea fericire.

Elen'a:

Ce se potrivesc domnulu meu.

SCEN'A VIII.

Elen'a:

Ah! in fine s'a dusu. Acum suflu mai liberu. Pre-senti'a acestui omu m'a pré torturatu. Prin departarea lui pare ca mi s'a luat o pétra de pe anima. Óre cum asiu face se me scapu de elu pentru totu-de-a-un'a. Cându 'lu vedu parecá vedu infernulu. Si elu nu vré se observe din vorbele mele antipathi'a ce nutrescu façia de dinsulu. De alungatu nu-lu potu alungá, desí totu minutulu ce-lu petrece in acésta casa e veninu pentru mene. Si barbatului meu... nu iadrasnescen a-i revelá, elu ar' presupune cu multu mai multu decâtu ce este in realitate, l'ar' alungá, si lumea va dice cà l'a alungatu pentru mene, si pe mine me va crede culpabila. Si de nu voiu face se nu mai vina, va esi vestea ca la dorinti'a mea vine, si atunci totu pe mene me va condemná lumea. Si barbatulu meu in fine póte se presupuna... elu fórte usioru va dubitá despre sinceritatea iubirei mele, cà-ci me iubesc prestes mesura. Oh! Domnedieule! eu sum cea mai nenorocita fiintia... Nu, — acestu omu trebuie departatu cu ori ce pretiu. Trebuie se scia ca i suntu superflue visitele. Acést'a trebuie se i-o descoperu, se-lu amenintiu, se-lu rogu, se-i desco-

peru ca ar' fi o nefericire si pentru densulu si pentru mene si pentru famili'a mea, déca nu-si va rari visitele, si in urma se inceteze cu totulu cá se nu fia batatoriu la ochi. Inse pe ce cale se-i descoperu? Negresítu cu cuventulu, se nu scia nimenea. Atunci candu nu va fi barbatulu meu acasa. Dar' cum 'lu voiu chemá, cum 'lu voiu avisá despre vointi'a mea. Voiu trimite servitorulu. Dar' elu póte se me vorbiasca. De scrisu nici la unu casu nu potu serie, — ast'a ar' fi si mai periculosu. Se lasu pâna va veni densulu, nu sum segura de ocaziune. Dar' cum se facu? Oh! nenorocit'a de mene! Déca asiu afá pe cineva cui se me potu increde, dar' cu totulu afara de cerculu casei nóstre.

SCEN'A IX.

Elen'a, Georgiu.

Georgiu:

Pe domnulu Fretwel 'lu cautu.

Elen'a:

Ce voiesci cu dinsulu, nu locuiesce aici.

Georgiu:

L'am cautatu acasa si mi s'au spusu ca aici are datina se vie.

Elen'a: (in parte.)

Ce-audu? Se si vorbesce dejá ca aici are datina a veni, — ast'a nu trebuie se se intemple mai mulu. — A fostu, dar' s'a dusu dicúndu ca merge la unu amicu. Da 'lu cunosci?

Georgiu:

Cum se nu-lu cunosc, candu 'lu vediu in tóte dílele.

Elen'a:

Acest'a me-ar' poté ajutá. — Cu ori ce pretiu vréi se vorbesci cu domnulu Fretwel?

Georgiu:

Sum tramisu se-lu cautu.

Elen'a:

Atunci, nu mi-ai poté face puçinu serviciu?

Georgiu:

Cum se nu! Fórte bucurosu.

Elen'a:

Fiindu-cá in tóte dílele convini cu domnulu Fretwel, te rogu, spune-i ca 'lu rogu se vina aici mâne la 10 óre, dar' netrecutu.

Georgiu:

Am intielesu. (ese)

SCEN'A X.

Elen'a:

Audi! are datina se vina aici? Dar' nu va mai avé, bene cà am potutu afá pe cine se-lu poftésc'a aici,

fară că se fiu silita a întrebuintia servitoriulu nostru.
Oh! se me potu scapá de omulu acel'a, eu asiú fi cea
mai fericita.

SCEN'A XI.

Elen'a, Petrescu.

Petrescu:

Eleno, scumpa Eleno! Drag'a mea soția.

Elen'a:

Ah! Teodore scumpulu mieu soțiu! (se îmbrăci-
sieza.)

Petrescu:

Ce facu mititeii?

Elen'a:

Te-au acceptatu cu doru, cá si mene.

Petrescu:

Ah! câtu sumu de fericitu.

SCEN'A XII.

Tabelariulu, Elen'a, Petrescu.

Tabelariulu:

Am adusu o epistola d.-lui Petrescu.

Petrescu:

Eu sum ada-o. (tabelariulu i da epistol'a si se
departéza. Petrescu ia epistol'a, o cetesce repede, de-
vine palidu cá mórtea, se uita dorerosu la Elen'a) Ah
Dumnedieule sum pierdutu!

(Va urmá.)

S u v e n i r e .

„Tu te duci!“ — mi-a đisu copil'a, la a nótra despartire.
Si pre faci'a ei frúmósa, lacremile-au napaditu,
Cá in sinulu floricelei la ultim'a stralucire
La ultimulu sarutu dulce-a sórelui ce-a iubitú....

Erá séra, susu pre ceriuri, mii de stele resarise,
Doin'a cea de cale lunga resuná departe 'n lunci,
De dupa-o colina verde dalb'a luna se ivise
Ascultandu cu doiosia ale nóstre siópte dulci....

— „Uitě draga! cum straluce de placutu lun'a doioá!“
— Dísě dulcea mea iubita — „ori si unde de vei fi
Si-i vedé-o-ti-adá-amente de asta clipa doreró-a,
In ea animale nóstre-suspínandu s'oru intělni!“ —
Tulghesiu 1882.

— „O! Beatrice, copila, — i-am respunsu cu 'ndoiosiarc, —
„Cum asiú vré se moru la sěnu-ti înainte de-a plecě,
„Contopitu cu doru si sufletu in o dulce sarutare,
„Se fimu vecinica impreuna, eu alu teu si tu a mea!“

Multe seri trecuru de-atuncia, — sórtea si-adi me prigonesce,
Numai scump'a suveniru mi-a rema-su sinceru amicu, —
A uitatu de multu copil'a pre acelu ce pribegesce
Fără tiéra, fără nume, fără-amici, fără nemicu;

Dar' candu stáu sér'a pe gânduri si pe ceriu vedu dalb'a luna,
Si 'n ea chipulu copilitiei mi se pare cá-lu zarescu —
Numai anim'a-mi serman'a ar' poté atunci se spuna
Cu câtu doru, cu cáta giefe, de-acea séra-mi-amintescu!
V. B. MUNTENESCU.

D o r u l u m e u .

Dorulu far' sperantia e unu sentimentu,
Care te consuma si duce 'n momentu,
Este cá-si-o bóla fără leuire,
Ci-si o fantoma, vana nalucire!...

C'lu ce in avere custa imbuibatu
Are doru se fia distinsu si stimatu;
Er' celu ce n'are nimica pre lume
Are doru de-avere, stare si renume!

C'lu care de sórte este prigonitu
Are doru se scape, — de-a fi odihnitú,
Captivulu doresce, ah! eliberare,
Er' espatriatulu a tierci hotare!...

Satu-mare, 1882.

O natiune, carea suferé 'n sclavie,
Are doru fierbente libera se fia,
Fia-a s'ale lantiuri rupte sfarimate,
Órdele tirane josu dèrepanate!...

Unu doru si-o sperantia am si eu in sinu,
Doru, cá se-mi vedu liberu neamulu mieu románu,
Cá se-mi vedu intréga gintea m'ea romana
Cá pre fii-uniti-'n giuru de-o muma buna!

Er' de nu se póte pleni acestu doru!
N'am alta dorintia, ah! decátu se moru,
Nu vréu se me róda crâncen'a dureré,
Cá se vedu cu ochii gintea mea cum piere...

SIMEONE P. DESSEANU.

U i t a m a m a . . .

Uita mama coló 'n satu
Fetele s'au adunatu,
Vedí-le, se ai norocu
Cum se 'nsíra tóte 'n jocu!
Si feciori suntu printre ele
Cá luceferi printre stele...
Mândri-su Dómne mândri Dieu,
Lasa-me se mergu si eu!

Audi doin'a dulce lina
Resunandu din violina?
Vedí-i mama doi cu doi
Cum saltéza de vioi?
Si audí-i cum descanta?
Oh pe mine me încanta!
Mandri-su Dómne, mandri Dieu,
Lasa-me se mergu si eu!

Mandrulocu, 1881.

Uita mama la Floriti'a
Cum vorbesce cu Georgiti'a,
Si Mariuti'a lui Costanu
Cum suride lui Joanu!
Vedí-i mama cum sioptescu
Cine sci ce ei vorbescu!...
Mandri-su Dómne, mandri Dieu,
Lasa-me se mergu si eu!

Violin'a cum incéta,
Glumele incepu indata
Unii se îmbrăciéza
Altii sarutari vénéza;
Si-apoi ér' se 'nsíra 'n jocu!
Si saltéza toti cu focu!
Place-mi mama, place Dieu,
Lasa-me se mergu si eu!

IONU TRIPA

Le'a s'eu amoru si onóre.

Romanu de Elis'a Modrach.

Le'a contemplà tóta nóptea stelele; cu espirarea acestei nopti 'si vediu dens'a stingându-se cea mai frumoasa parte a vietiei sale, — junetia, amoru, sperantia si fericire disparura din anim'a ei. O cuprinsera cugete caracteristice, preste cari nu putea fi de locu stapena. Pentru-ce a fostu dins'a pedepsita cu atât'a crudelitate? Ce crima a comisu dins'a? Ea cetise in biografiile omeniloru blastemati, cumu-cà a avutu unu finitu tragicu, ea a cetitu despre corupti si femei reutatiose, a caroru crime a fostu pedepsite fôrte aspru inca in lumea acést'a, avea cunoscintia si despre blastemulu, ce urmèza dupa pecatu, dar' ôre ce a comisu dins'a? Neci o muiere in lume nu a fostu cercetata de o sôrte atâtu de vitrèga si amara. Erá lucrul neesplicabilu pentru dins'a, cà muierea, care iubise pre sociulu seu si escugetà o perfidia si tradare atâtu de infama, traiése si mai de parte nepedepsita.

Dar' neci dins'a nu erá fericita, cà-ci Norman nu o iubiá. Cu tôte cà erá fic'a unui criminalistu, elu totusiu 'si oferise anim'a sermanei si necunoscutiei Lea, desí nu voiá se o faca neci odata stapèna casei sale. In fine totusiu se aplaná miser'ia omenésca si sortile omeniloru totu nu eráu impartite cu atât'a arbitraritate, precum se parea. Ea voiá se se supuna sortiei s'ale. In urma se afláu sorti si mai aspre, decâtu acést'a. Ce ar' fi fostu ôre déca dins'a ar' fi iubitul pre Norman si dinsulu nu i-ar' fi respunsu amôrulu ei, séu déca l'ar' fi iubitul si elu nu ar' fi fostu atâtu de nobilu, precum si-lu intipuiá, séu déca in amaratiunea desamagirei sale si-ar' fi descarcatu mani'a asupr'a ei?

Dins'a nu putea, decâtu se admire onestitatea lui, respectulu facia de onorea si numele lui, devotamentulu facia de famili'a sa, si i-erá absolutu imposibilu a desaprobá modulu lui de lucrare, desí trebuia se suferi atâtu de multu.

— CREDU marturisi dins'a, cà in loculu lui si eu asiú fi purcesu togmai asia. — Cu câtu cugetá mai profundu asupr'a lucrului, cu atâtu i erá convingerea mai firma, cà si dins'a aflându-se in pusetiunea lui ar' fi lucratu, cá si elu.

Dupa unu intervalu dins'a 'si impreună manile.

— Me voiú concrede sortiei cu tóta devotiunea. dise ea; si venitoriulu-lu voiú concrede provedintiei.

Cându inceputa a se aretá diorile, ea se duse in chilia, cà-ci nu voiá, cà se scie cei din casa, cumu-cà dins'a a veghiatu tóta nóptea.

Lordulu numai dupa-ce a parasitu cas'a veduveloru a inceputu a pricepe cele intemperate in totu cuprinsulu loru. Elu se aruncá desperatu in trasura.

Servitoriulu se apropiá de elu.

— Incatrâu mylord? intrebà elu. — La Beechgrove?

— Ba, respunse Lordulu Arleigh — la calea ferata. Voiescu se ajungu inca trenulu de nópte, ce merge la Londr'a.

Elu ajunse la statiune pe tempulu precisu.

Inainte de a plecá trenulu, servitoriulu mai aruncá odata privirea asupr'a faciei domnului seu — erá palida si decompusa.

— Din tôte casatoriile din lume acést'a e cea mai curioasa! 'si dise elu.

Dupa-ce se reintôrse in Beechgrove, relatá celoru alalti servitori ace'a ce se intemplase; — si observatiunile asupr'a acestei casatorii, asupra acestei parechi conju-

gale, care vietuia atâtu de departe, unulu de altulu, eráu nenumerate.

Cum se se esplice tôte aceste? Ce se insemne tôte aceste?...

XXIX.

O resbunare nobila.

Trei dile dupa casatori'a nefericita a lordului Arleigh siedea principes'a de Hazlewood in salonulu ei.

In aceste trei dile dins'a se inchimbase fôrte tare. Fragedimea depre obrazii sei disparuse, foculu ochiloru se stinse, in giurulu busaloru se asiediasa o trasura de dorere.

Ea siedea melancolica, cu manile incrucisiate, privirile ei meditative se odiehniáu asupra frundisiului padurei ce se misca usioru.

De-odata intrá lady Peters cu o fôia deschisa.

— Iubita Filippa, dise ea, sum fôrte ingrigiata. Credi cà acést'a notitia se referesce la lordulu Arleigh? Mi se pare, ca e asié si totusi nu-mi vine a crede.

Palôrea mortale, care la principes'a erá unu semnu de emotiune profunda, se reslatí pâna asupra busaloru.

— Ce contine? intrebà dins'a.

Lady Peters i intinse foi'a, dar' manile i tramuráu asia, câtu nu o putea tiené in mana.

— Eu nu potiu cetá acum, dise principes'a a-lene. Te rogu, cetesce dt'a.

Si lady Peters ceti.

„Eveneminte din societatea alésa. In tempulu prosimu se ascépta in cercurile aristocratice revelatiuni caracteristice. Inainte cu câteva dile se casatori unu lordu nobilu din un'a din cele mai vechi familii ale Angliei. Cununi'a s'a intemplatu in nesce impregiurari fôrte misteriose si secretulu a devenitu si mai nepatrundibilu, decâtu mirele si mirés'a se despartira in ace'asi di, in care au juratu inaintea altariului. Caus'a despartirei pana in acestu momentu inca nu e cunoscuta, cu tôte aceste asceptamu in dilele prosime o deslucire mai detaiata in acést'a cestiune. De presente acést'a afacere escita o sensatiune generale.“

Un'a diutre cele mai de frunte foi, carea se ocupá fôrte multu cu personalia aduse si unu raportu asupra casatoriei lordului Arleigh. Desí nu se descoperirâ nume, totusiu intréga descrierea erá fôrte invederata.

O casatoria misterioasa, dupa care inca in ace'a-si di a urmatu despartirea, asia ceva escita totudeaun'a sensatiune mare.

Pânacându lady Peters cetiá, principes'a ascultá cu buzale palide, tremuratórie.

— Trebuie se se referesca la lordulu Arleigh, dise lady Peters.

— Nu se pôte, fu respunsulu. Erá cu multu mai amorisatu in frumós'a sa mirés'a, decâtu se se póta despartí de ea inca in diu. cununiei.

— Mie nu-mi conveniá acést'a casatoria dela inceputu, observà lady Peters.

— Faim'a nu se pôte referí la lordulu Arleigh, observà principes'a.

— Eu inca credu, cà amu fi aflat'o acést'a nesmintitu, déca sar' fi intemplatu la dinsulu asié cev'a, respunse lady Peters; si conversatiunea se finl.

In demaneti'a urmatória principes'a primi o epistola.

Ea cunoscù numai decâtu scrisóri'a lordului Arleigh si o puse de o parte, deorace nu cutezá se o cetesca in presentia lady-i Peters.

Óre ce pótea se-i impartásiésca lordulu Arleigh?! Indata-ce s'a aflatu singura in boudoiru rupse sigilulu.

Ea ceti:

— „Vei aflá cu placere principesa, ca planulu ti-a succésu minunatu. — Dt'a ai facutu dóue fientie ino-cente, ce nu ti-au causatu neci o dorere, atátu de ne-fericite, precum numai se póte intípuf. Resbunarea dt'ale a fostu încoronata cu succésulu doritu in tote directiu-nile. Eu — amicululu vechiu, companionulu de jocu, fra-tele dt'ale, fiulu celei mai scumpe amice a mamei dt'ale — am devenitu nefericitu pentru intréga viéti'a.

Resbunarea dt'ale a fostu benemeditata. Dta sciái bene, cà eu, ori câtu de ferbinte a-si iubi pre Le'a, scump'a meá socia, totusiu neci candu nu o voiu face dómna in Beechgrove si mama copiiloru miei, si pen-trucá ai sciutu acést'a, 'ti numescu resbunarea bene-meditata.

Ar' fi nefolositoriu a pierde vreunu cuventu asu-pr'a malitiei dt'ale séu a dá espresiune dispretiului meu facia de o muiere, care dupa o deliberare matura a fostu in stare a causá atát'a dorere si amaratiune.

Un'a inse trebuie se-ti spunu: Intre noi s'a intre-ruptu ori-ce relatiune de amicitia. — Deacum inainte dt'a esti pentru mene o straina. Ti-asi poté resplátí fapt'a dupa meritu. Asiu poté impartast sociului dt'ale, — care din capu pana in peciore e unu barbatu de onóre, — acestu faptu infamu, ce l'ai comisu, dar' nu voiescu, — ar' fi o tractare necavalerésca. Inainte de a me des-partí de scump'a mea socia ne-amu convoitu intr'acea, cá se concedemu ceriului pedepsirea pecatului dt'ale.

Asié se fia!

Pentru o muiere, care a decadiutu intruatát'a, in-cátu se fia in stare a escugetá si esecutá o fapta atátu de infama, trebuie se fia satisfactiune suficienta, déca va audí succésulu planuriloru sale. Insemna-ti bene cuventele: Eu m'am despartitu de soci'a mea — ne-amu despartítu spre a nu ne mai revedé. Ea posiede intregu amorulu meu, intréga anim'a mea, suprem'a mea stima si cea mai frageda devotiune — dar, precum scf, dins'a totu nu póte fi neci odata stapéna casei miei.

Domnedieu se-ti fia induratoriu!

Arleigh.“

Ea ar' fi sémntítu mai puçina dorere, déca acést'a epistola ar' fi contienutu cele mai selbatee calumnii, cele mai violente imputari, ba chiar' si blastemulu lui eternu, dar' tienut'a lui démna si nobila, simpl'a martu-risire a miseriei, ce i-a pregatitu-o, i eráu nesupor-tabile.

Dins'a depuse epistol'a din mána. Acum au espi-ratu tóte, tóte — amorulu, pentru care cu atát'a placere si-ar' fi sacrificatu viéti'a, amicití'u odinóra atátu de intima si fidela, resbunarea tiesuta cu atát'a ingrigíre! Ea i-a pierdutu amorulu, amicití'a, stim'a si nu-lu va mai revedé nici-cându. Elu o despretiuiá. I veni in mente cugetulu, cà ce ar' fi potutu fi ea pentru dñsulu, déca tóte sar' fi intempatu altcum, — ea ar' fi remasu amic'a si consolatori'a lui, sor'a si confident'a s'a si a frumosei sale socii, — dupa acést'a dins'a i-ar' fi fostu cea mái scumpa fientia in lume. Tote aceste le-ar' fi cas-cigatu, déca ar' fi abdisu de planulu de resbunare. Acum tóte le-au pierdutu. Trebuiá se-si petréca viéti'a cá si cum dñsulu nu ar' esistá, si la acést'a numai dins'a e de yina.

Dar' celu puçinu acum erá resbunata, si la acestu gugetu suridea cu amaratiune. Ea l'a pedepsitu. Façi'a

frumósa deveni palida si unu velu de lacrimi se es-tinse preste ochii intunecati.

— Inca nu sum destulu de impetríta, 'si dise ea cu ironia, spre a me poté bucurá de o fapta reutatiósa. Caracterului meu i mai lipsesce inca o parte de ma-litia.

Ea evitá cu ingrigíre întrebările betranei lady Peters si díse ca nu scie chiar' nemicu de cele intemplate. Cá amica a lordului Arleigh, toti din tóte partile i cereau desluciri. Erá întrebata:

Ce insemná ace'a? Lordulu Arleigh se cununase in secretu si s'a despartitu de soci'a sa inca in ace'a-si di. Ce insemná acést'a?!

— Eu nu sciu, dar' poteti fi siguri cà la tempulu seu se voru publicá detailuri chiare asupra evenemen-tului intregu, se indatiná dins'a a respunde. Precum scimnu cu totii lordulu Arleigh e unu barbatu de onóre si eu i cunosciamu bene si soci'a.

— Dar' ce sa potutu intemplá? se indatináu a scrutá întrebatorii.

— Nu sciu respundea ea rídiendu. Sciu numai ace'a, ca si pâna cându s'ar desvalí tóta starea lucrului, trebuie se ne esplicamu tóte câtu se póte in favorulu lordului Arleigh.

Astfelu se subtragea dins'a dela întrebári si ne-menui nu i-a trecutu prin mente, se aduca pre prin-ci-pes'a de Hazlewood in combinatiune cu casatori'a mis-teriósa a lordului Arleigh. Ea sciá bene, cà la re'ntór-cerea sociului seu va trebui se-i dè ceva deslusíre, dar' acést'a nu-i causá neci o dorere de capu. Viéti'a ei, 'si dicea dins'a, erá incheiata....

Dupa o petrecere placuta de mai multe septemáni pre mare, principele de Hazlewood se re'ntórse in pa-tria. Lucru naturalu, dñsulu indata audí faimel de spre lordulu Arleigh. Elu se uimi preste mesura. Ami-culu seu, capitanulu Austin, i reportá numai decátu dupa debarcare.

— Pre cene dici cà a luatú de socia? întrebá principele insielatu.

— La inceputu se credea, cà e o consangéna de departe a dt'ale, respunse capitanulu, mai tardiu inse s'a vediutu, cà e o féta tenera, cu care a facutu cu-noscentia in o scalda de mare.

— Cum o-a chiamatu? Cene a fostu? O consan-géna a mea nu póte fi, am puçine si neci un'a nu e de casoritu.

— Nu, — a fostu o ratecire, acarei origine nu o cunoscu. Elu luá pre o dama, cu numele Dornham.

— Dornham! dise principele uimitu. Numele mie-e cunoscutu. Dornham? — aha, mi aducu amente! Tra-surile lui luara o espresiune severa si unu cugetu neplacutu se parea cà-lu preocupu.

XXX.

Re'ntórcerea principelui la Hazlewood.

Prim'a întrebare, ce o puşe principele de Hazle-wood dupa re'ntórcere socii sale se referí la lordulu Arleigh. Ea surise gratosu.

— Se fiu eu pazitóri'a fratelui meu? întrebá dins'a.

— Ba nu, Filippa, inse lordulu Arleigh de multi ani ti-a fostu cá si unu frate, asiadara ar' trebui se te interesezi încátuva de sórtea lui. E adeverata istori'a despre casatori'a lui?

— Adeverata, repetí ea. Da, e curatulu adeveru Inca nu scfi pre cene a luatú in casatoria?

— Mai că-mi eră frica se întrebă și se auzi, că preșentimentulu meu s'a împlinitu.

— Elu s'a casatoritu cu companion'a mea, dise principes'a. Spre a nu-lu mai defaimă pentru acestu pasiu nesocotitu, mai bene nu voiu mai vorbi despre acestu obiectu.

— 'Mi pare reu, că a cunoscutu-o candu-va, observă principele cu caldura. Dupa tôte, câte le-am auzitu, întreaga fericirea vietiei sale e ruinata.

— Eu l'am admoniatu destulu, dise Filipp'a repede. La începutu nici nu voiam se i-o. presentezu, si i-am spusu se fia precautu.

— Dar' totusi cum s'a potutu intemplă, Filippa? Principes'a dete din umeri.

— La atari lucruri, se pare, că e destinulu in jocu. Elu o vediu in o di, candu eu nu eram de facia si, dupa propri'a lui marturisire, se si inamoră pâna dupa urechi. Din acelu momentu luă firm'a resolutiune, a se casatori cu dins'a.

— Acést'a suna destulu de curiosu, dise principele cufundatu in cugete. Neci cându nu amu esperiatu se fi facutu dinsulu ceva cu atât'a nesocotintia.

— Celu pucinu nu va poté afirma neci odata, că nu l'am admoniatu, dise principes'a nepreocupata.

— Dar' ce parthia miserabila pentru dinsulu. Proprie cene a fostu dins'a, Filippa? Neci candu nu m'am interesatu de originea ei.

— Mai bucurosu nu a-si mai conversă despre acestu obiectu, dise ea, nu mai are neci unu interesu pentru mene. Cu Normanu ne-amu ruptu tote relatiunile amicali si cu greu ne vomu impacă cându-va.

— Si numai pentru acést'a casatoria? întrebă principele.

— Numai din caus'a acestei casatorii, repetă soci'a s'a. Nu cunosc altu cugetu, care se me iriteze atâtu de multu. Te rogu, Vere, se nu-lu mai atingemu.

— Asiu dorî numai se știu, că cene a fostu acea fetitia insistă dinsulu. Nici odata nu mi-ai impartasitu acést'a.

— Numai decâtu me vei face gelôsa asupr'a ei, esclamă pricipes'a. Nu-i destulu, că dins'a a ruinatu o amicitia vechia, pre care o considerăm de neclatinavera, si acum te reintorci si tu si nu poti vorbi despre altu-ceva, decâtu numai despre dins'a.

— Asiu dorî se te vediu odata gelosa, dise principele cu voiosia.

Ea surise, dar' in internulu seu se desceptă o suvenire amara din acea nôpte de pre balconu, cându dins'a eră gelôsa asupr'a idealului de femeia, asupr'a iubitei necunoscute, ce i-o descriesese Norman.

Inse principele eră perseverantu, nu voia se lase lucrulu intru-atât'a

— Tu-mi disese-si, reincepù elu, că dins'a e fiic'a unei amice vechi, cu numele Dornham, — si mi se pare, Filippa că de acestu nume suntu legate nescie suveniri nu prea placute pentru mene.

Principes'a se scolă de pe scaunu cu o fisionomia de adeverata martira.

— 'Ti spunu seriosu, că me obosese de totu acestu cugetu, Vere dise ea. Lordulu Arleigh e maniosu pre mene pentru acést'a cassatoria, prin urmare poti cugetă, că nu mi-e tema placuta de conversatiune.

— Nu voiu mai vorbi dara despre acést'a, Filippa, inse sinceru marturisindu me dore anim'a pentru bietulu Norman. Dintre toți amicii mei, dinsulu mi-a fostu celu mai fubitu si neci acum nu-lu voiu parasî. In casatori'a s'a nu me amestecu, că-ci acela e lucrulu lui esclusivu.

— Cu tote aceste tu nu poti avé de amicu pre unu barbatu, pre care eu nu mai voiescu a-lu cunósce, respunse ea cu grabire.

— De siguru nu déca privesci lucrulu astu-feliu, respunse elu seriosu. 'Mi voiu tiené de cea mai placuta detorintia a-ti cere totudeaun'a consiliulu in atari afaceri. Nemene nu-mi va fi amicu, fora de a avé si simpati'a t'a.

Astu-feliu pentru momentu eră delaturatu totu pericolulu; principele vediendu, că acestu obiectu displace si iritéza pre soci'a sa, neci nu-lu mai resuscită.

Si acum se incepù pentru jun'a si frumós'a principesa de Hazlewood o vietia noua, lipsita de ori ce amicu vechiu. Desî in anim'a s'a se caiă pentru acelu actu de crunta resbunare, totusiu neci candu nu o descoperiă acést'a nemenui. Desî ar' fi voitu se nu se fi efeptuitu acea resbunare nedémna, totusiu neci odata nu o marturisîă acést'a cu voce tare. Cu tempulu se potea observă in dins'a o schimbare radicala. Ea se amestecă mai multu că ori candu in nebuniile si placerile lumei, ea deveni datatória de tonu mai in tôte modele si luă partea cea mai activa la totu felulu de petreceri sgomotóse. Si expresiunea faciei sale se parea schimbata. Ea posiediuse totudeaun'a cev'a orbitoriu, dar' acum trasurile si portarea s'a mai esprimău inca si o anumita nelinise si ochii sei intunecati se pareau, că cauta cev'a obiectu totudeauna in desiertu. Fienti'a ei, desî amabila si rapitória, că totudeaun'a, deveni neconstanta si capriciôsa. Pentru cochetaria a fostu si remase prea superba, dar acum nu mai respingea că alta data, lingurilre si amagirile, dincontra i pareău benevenite. Si ce eră si mai multu, numele lordului Arleigh nu-lu esprimă neci candu.

Lordulu se retrase cu totul din vietii'a publica, sperantiale cele mari, ce se concentraseră in elu se nimicira. Barbatii vorbiău despre elu misteriosu, — damele cu interesu fierbinte, — aceia ce-lu cunoscusera mai inainte, acum nu-lu mai cunoscéau.

Elu nu voia a se mai reintorce in Bechgrove, i se parea imposibilu a suportă vederea acelui locu unde a fostu silitu a se desparti de soci'a s'a, — vechi'a lui patria i se parea prin ace'a oresicum profanata. Elu lasă castelulu sub ingrigirea dnei Chalerton, carea nu încetă a se miră asupr'a acestei stari de lucruri atâtu de curiôsa.

— O casatoria că acés'a. Cându cugetă la ace'a 'si intindea mânilre cu infiorare. Acestu evenimentu i se parea că o nunta si o inmormentare, ce se serbara in un'a si ace'asi di.

Pre lady Arleigh nu o-a mai revediu, cu tôte aceste dins'a nu a mai potutu uită neci candu acea facia frumosa amabila si încântatória, ce a aparutu in vechiulu castelu numai pre unu tempu scurtu, numai că o fantôma.

Lordulu Arleigh s'a ingrigitu, că iubit'a sa socia se aiba tôte cele trebuintióse. Elu i asigură unu venitu abundantu, i tramise din Londr'a cai, calese si totu, ce potea se-i poftésca anim'a, că se-si pota arangiă cas'a amesuratu starei sale.

Dinsulu nu locuîă la soci'a sa, nu o cercetă de locu si nu vorbiă despre dins'a neci-cand, dar' eră lucru fôrte invederatu, cumca adeveratulu motivu alu acestui modu de tractare jacea cu multu mai adencu, decâtu că se-lu póta scî séu presupune ómenii.

Advocatulu familiei mergea din cându in cându la cas'a din Winiston, dar' lordulu Arleigh nu se aretă neci cându pre acolo.

Cei ce-lu veduira dupa casatori'a s'a, 'lu aflara forte schimbatu. Chiar' si trasurile lui luara alta expresiune, — privirea franca si deschisa disparuse, curajulu si resolutiunea nobila, ce inspirá intréga fisionomi'a lui peri cá o umbra; din tote se pótea vedé cá are a conservá unu secretu, care i-a rapitu junéti'a i-a stinsu lumín'a de víctia, i-a acoperitu ochii cu unu velu misteriosu, in giurulu gurei i-a taiatu brasde adenci, i-a desemnatu pre fruntea inalta si superba incretituri dese si mari, i-a luatú tîmbrulu limpede-argintiu a-lu vocei sale si l'a prefacutu in unu barbatu tristu si frantu de derere si amaratiune.

Unii din intimii sei amici, cari 'lu cunosceau din junetia, l'au intrebatu despre secretulu seu si l'au conjuratu se le impartasiésca dorerea animei sale, cáci dorerea impartita, diceau ei, e mai usióra de suportatu, dar' dinsulu suridiendu numai cu amaru 'si inaltia capulu si le respundea, cá i este absolutu imposibilu a vorbi despre nefericirea sa.

Câteodata 'lu intrebáu despre caus'a amaratiunei sale si unele dame benevoitórie, cari 'lu cunoscura cá copilu si cá june si cari inca aveáu fete si fetiori.

Dinsulu nu dá neci cându vre-o deslucire.

— Nu am cuvente spre ace'a, se indatiná elu a respunde.

In societatea inalta se faceáu tóte incercarile spre a aflá sorgintele misterului.

Unii voiaú a scé, cumca lady Arleigh e alienata si cumca densulu numai in sér'a cununieii a descoperitu acést'a. Alta versiune sustiénea, ca dins'a posiede unu caracteru reutatosu, ce'a ce numai in caletoria catra casa i-a venitu la cunoscentia. Ma circuláu faime si mai vatematorie. Se afirmá adeca de unii mai temerari, cumca dinsulu a descoperitu o crima mare comisa de soci'a lui.

Tóte aceste versiuni si faime tendentióse aflara pucina credentia, ca-ci lordulu Arleigh erá pretutendenea recunoscutu de unu barbatu perfectu, care cu greu se-ar' poté insielá in atari afaceri delicate.

Cu incetulu disparú sensatiunea si uimirea; si casatori'a nefericita a lordului Arleigh si despartirea momentana de soci'a sa eráu considerate cá nisce fapte nestramutabile si nescrutabile.

La inceputu dinsulu intreprinse caletorii in strainatate si se reintórise numai tardú in patria spre a vietui retrasu pre la bai de mare in linise, unde credea, ca va fi de totu necunoscutu si nebagatu in séma.

In fine se duse in Normandi'a si se incercá a da uitarei tristulu trecutu prin viulu interesu catra totu, ce e romanticu si pitorescu.

Dupace a facutu tóte, câte i-au statu in putere, spre a-si alina dorerea consumatória, in cele din urma totu trebui se-si marturisésca ca e unu omu forte, ba póte si celu mai nefericitu.

XXXI.

O surprindere neasceptata.

Trecuse unu anu si diumetate si lordulu Arleigh se aflá totu in ace'a-si trista dispusetiune. Erá finea lunei Aprilie, si primaver'a 'si desvoltase cu abundantia tóte frumsetiale si placerile s'ale.

Anim'a lordului ardea de dorulu castelului Beechgrove, unde togmai infloriaú viorelele si inverdiáu arborii, dar' dinsulu nu se potea re'ntórece acolo, — galeri'a de tablouri erá pentru elu unu locu fiorosu, — si Londr'a i pareá cu tóte aceste nesuferibila.

Faimelle din societatea aléa i anuciara, cá principele si principes'a de Hazlewood au sositu spre ince-

perea sezonului, cá si-au arangiatu din nou cas'a foru splendida si cumca frumós'a principesa voiesce a pune intréga Londr'a in uimire si admiratiune prin pomp'a si variatiunea festivitatoru s'ale.

Déca va remané in Londr'a se temea, cá-i va fi inposibilu se nu convina cu dins'a, — ce'a ce voia se incungiure cu ori-ce pretiu.

Dar' sórtea neindurata si aci fú mai puternica, decátu vofinti'a lui.

Elu se decisese, cá mai bine va parast Londr'a, decátu se revédia pre principes'a. Intr'o deminétia cercetá o espusetiune de tablouri forte frumós'a si prim'a persóna, ce-i aparú inaintea ochiloru fi principes'a.

Candú li se intalnfra privirile, dens'a deveni atátu de palida, incátu elu se temea, cá va lesiná si va cadé la pamentu. Busale li se deschisera, cá si cum ar' vofi se-i pronuncia numele. Dins'a i pareá mai frumós'a, mai marétia si mai stralucita, cá ori-candú. Toilet'a ei erá forte alésa, pretiós'a si eleganta, cu tóte acestea dinsulu privi cu recéla si indiferentia in profundiunea ochiloru ei intunecati si trecú pre láng'a acésta muliere superba fóra de nici unu cuventu, ba chiar' fora de nici o salutare.

Elu nu scia, déca dins'a s'a sémfitu ofensata prin acésta portare séu ba, dar' se decisese a parast Londr'a numai decátu.

Erá unu barbatu forte sémfitoriu si avea o anima forte delicata, pentru ace'a acésta convente a fostu pentru elu sorginta onoru dorari nóue. Singuru numai cugetulu, cá Filipp'a si-a perditu totu dreptulu la stim'a si respectulu seu, i erá nesuportabilu.

Elu se decisese a merge la Tintagel, in blándulu si romanticulu Cornwales; acolo potea celu puçinu aflá ceva distractiune in pluttrea pre mare, in pescutze séu in natur'a cea minunata si pitoresca.

Desi dinsulu voia se caletorésca in secretu, totusiu una fóia aflá decisiunea lordului si in o scurta notitia luá actu despre ace'a.

Acésta scurta impartasire a produsu unu resultatu neprevédu.

Erá in prim'a Maiu.

Junele nobilu cugetá la dílele de Maiu din copilari'a s'a, 'si revocá in memoria tóte frumsetiele naturrei din patri'a s'a si placerile dulci, ce gustá in acele tempuri de aur.

Marea erá forte liniseita, cerulu azuru, aerulu blándu si balsamatu, róndulele albe de mare strataiáu eterulu cu rapediune, undele se frangeau cu unu marmaru linu de nisipulu galbenu alu tiermalu.

Elu se asiediá pre rarginea marei.

Aceste valuri undulante si fóra de repausu nu aveáu de a-i spune nemicu, — pentru dinsulu ele nu aveáu neci o istorióra de amoru si sperantia, neci o melodia nefinita si binefacatória.

Geméndu de dorere dinsulu 'si plecá capulu, cugetându la acea muliere frumós'a si tenera, la acea virgina inocenta si gratiós'a, de care erá despartitu pentru vecla.

— Lea, Lea! esclamá elu cu voce surda si i se pareá, cá valurile trasportá viersulu lui in departare si repetiescu cu melancolia: Lea; si Lea sioptea si ventulu de mare linu si caldu.

Cá si impenirea unuf visu, de-odata audí pronunçiându-i-se numele lui si inforcându-se 'si diari soci'a parasita.

Nesiguru, cá óre dins'a e in realitate, séu 'lu insiela vre-o creatiune a fantasiei s'ale, elu sari dreptu in susu.

— Lea! exclamă elu, tu esci în adevăru?

— Da, nu te mania pre mene, Norman. Éta noi suntemu aci de totu singuri, nime nu ne vedé vorbindu la oalta, nime nu póte tradá convenirea nóstra.

Ea tremură cá frundi'a. Façi'a ei, — carea lui i pareá mai frumósa cá ori-candu, — se înaltá catra din-sulu cu o espresiune nespuse de imploratória.

— Nu esci maniosu pre mene, Norman?

— Nu, nu sum maniosu. Nu vorbí catra mene, cá si catra unu tiranu. Cum asiu poté fi eu maniosu pre tine, Lea, — pre tine care-mi vei fi totu-de-a-un'a cea mai scumpa fientia pre pamentu?

— Sciám cá esci aici, díse ea. Am cetitu într'o fóia, cá preste véra vei petrece în Tintagel. Totu-de-a-un'a am doritu a te revedé fora a fi vediuta de tene, si de ace'a am venitu aici.

— Si cu ce scopu a-i facutu-o acést'a, scump'a mea Lea? întrebà elu tristu.

— Sentiám, cá voiu trebui se moriu, déca nu voiu mai poté vedé odata façi'a t'a, — cá fora de privirea t'a nu voiu poté traí mai multu. Nisce friguri infioratória se pareau, cá-mi consuma viéti'a. Anim'a mea se topiá de dorulu teu — de ace'a am venitu aici. Si în adevéru nu esti maniosu pentru acést'a, scumpe Norman?

— Nu, nu sum maniosu pre tene, inse, sufletulu meu, despartírea va fi acum si mai grea pentru noi.

— Inca de dóue díle sum în Tintagel, continuà ea, si totu-de-a-un'a te-am vediutu, dar' acést'a e prim'a data candu am cutezatu a-ti urmă. Vorbesce acum cu mine, Norman. — Spune-mi cev'a ce se-mi alineze dorerile fàrà de nume, — ce se-mi micusiozeze torturele nespuse. O, spune-mi unu cuventu, care se-mi înveseléseá viéti'a mea solitaria si se-mi dé curagiulu a traí si mai departe fàrà tene. Tu esci mai nobilu, mai bunu, mai în potere si mai curagiosu, decátu mine. Invétia-me a-mi suportá sórtea fatala.

Ce potea elu se-i spuna? Ddieule stà-le în ajutoriu! Ce se-i spuna? Elu î-i priviá façi'a încântatória cu o dorere muta si pasionata.

— Nu me considerá de impertinenta, pentruçá am venitu, díse ea. Dóra 'ti sum soçiá, de ace'a am încercat'o si acést'a. De nu ti-asiu fi ace'a ce-ti sum, mai bucurósa mi-asiu fi cercatu mórtea în valurile smaltate, decátu se me re'torcu la tene, dupa-ce m'ai tramisu odata din cas'a t'a.

Preste façi'a dragalasia se reversá o rosiétia întunecata.

— Norman, pune-te aici lângá mine, continuà dins'a, si apoi 'ti voiu spune pentru ce am venitu aici.

Ei se pusera lângá oalta, aprópe de mare. Deasupr'a loru se intendea bolt'a azura si infinita a ceriului seninu, la petiórele loru jacea desiértulu imensu alu apeí valuróse, în apropiarea loru sburá prin aeru o singura róndunea de mare, — alt'cum nu erá de façiá alta fientia spre a privi acea tragedia de amoru si onóre, ce s'a jocatú aci în façi'a oceanului undulatoriu.

— Am venitu, Norman, reluà dins'a, cá se te întrebu inca odata, ca în adevéru nu voiesci a schimbá acea resolutiune aspra, care ne ruinéza viéti'a amenduror'a si a me reprimí în patri'a si la anim'a t'a. Am meditatú fórté multu asupra acestei cestii, scumpulu meu, si am venitu la acea convingere, cá obstaclulu nu e asia de neînvigibilu, precum tí-lu imaginezi tu. A fostu o nedreptate strigatória la ceriu, o infamia nemarginita, o insielatiune grozava, o apucatura fora parchia, — dar' óre nu se pota tóte aceste devinge? Si afara de ace'a, Norman, óre nu a-i depusu votulu, candu

ne-am cununatu, ca me vei iubi si onorá, me vei protegiá si ferici pána la ultim'a resuflare?

— Ba da, respunse elu scurtu.

— Si óre cum 'ti tieni tu acea promisiune solemnă, ce o-ai facutu în façi'a ceriului?

Lordulu Arleigh se uitá la ace'a façiá curata si frumósa si în acelu momentu o lumina miraculosa se reversá asupr'a trasuriloru sale.

— Nu trebuie se treci cu vederea, scump'a mea Lea, díse elu, ce'a ce pretinde dela mine onórea familiei mele. Am ideile mele proprie despre obligatiunile, ce-mi incumbu façiá de strabunii miei si nu credu, cá am pecatuitu prin frangerea votului solemn. — Am juratu, cá te voiu iubi si-mi tienu juramentulu, iubít'a mea de mii de ori mai multu, decátu totu ce esista în lume. Am juratu, cá 'ti voiu fi fidelu si devotatu, si-mi tienu juramentulu, cá-ci nu sum în stare a privi în façi'a altei muieri, fiá ace'a ori câtu de încântatória. Am juratu, cá te voiu scuti si protegiá, si 'mi tienu juramentulu, scump'a mea, cá-ci m'am nisuitu din respoteri a-ti pune la îndemana tóte comoditatile posibile.

Ce potea se reflectéze dins'a la aceste — pentru-ce ar' avé se se plânga?

— Astu-feliu credu, scump'a mea socia, cá înainte ceriului nu ti-am facutu neci o nedreptate.

— Atunci, díse ea cu umilintia, înfaçsiarea si implorarea mea e desiérta.

— Nu e desiérta, sufletielulu meu. Puçinele minute, în decursulu caror'a te-am potutu privi, mi-an fostu cá si nisce radia de lumina din elisen.

— Si eu sum silita a me reintórce precum am venitu, díse ea. Tu éraşi 'mi respingi amorulu, nu ai audiú pentru rogamintele mele si astu-feliu miseri'a mea a devenitu cu atâtú mai grea.

Ea 'si ascunse façi'a în mâni si gemea de dorere amara. — Deodata se plecá înainte.

— Norman, díse ea sioptíndu incetu, iubitulu meu, te conjuru, cá se ai îndurare de mene. Te iubescu cu atât'a profunditate, câtu nu potiú vietíuf despartíta de tene — sum cá si îngropata de via. Tu nu-ti poti închipuí. Puçine minute suntu din dí si nópte, în cari trasurile tale se nu plutéseá înainte ochiloru miei, în cari se nu mi se para, cá audiú sunetulu vocei tale. În nóptea trecuta am visatu, cá tu stái înainte mea cu braçiale deschise si me chiamái. Eu am venitu si tu m'ai îmbrăçsiatu cu caldura. Apoi mi-ai disu: Scump'a mea socia, tóte au fostu o ratacire, o ratacire înfricosiata, si acum vinu se-ti ceru iertarea si se te conducú în cas'a mea. — În visulu meu, Norman, mi-ai sarutatu fruntea, busale si mânilé, me agraiái cu cele mai dulci nume, ce le-ai potutu numai cugetá. Tu erái atâtú de amabilu catra mine si eu erám cea mai fericiá fientia din lume. Si visulu a fostu atâtú de vivace, Norman, încátu tempu îndelungatu dupa desceptare 'lu tieneámú totu de realitate. Apoi am auditu suspínulu undeloru dela tiermu si am strigatu: — Norman! Norman! — cá-ci te credeam inca totu în apropiarea mea, dar' nu-mi vení neci unu respunsu. Numái acést'a tacere me aduce la convingerea, cá fericierea mea a fostu numai unu visu efemeru. Nu mai erá de façiá sotiulu iubitú cu cuvintele lui amicabile si cu sarutarile sale cele dulci si delicate. Credeám, cá mi se va frânge anim'a. Si atunci mi-am propusu, cá voiu mai face o încercare, de a ti sguduf propusulu firmu. O Norman, din compatimire baremi, nu me mai respinge în acea singuretate si desperatiune infioratória. Mantuesce-me de acea recéla si întunecime, scapa-me de acele doreri si lacrimi amare! Concede-mi

se remanu la tine o unichu meu iubitu, concede-mi se remanu la tene. Tie 'ti oferesce vieti'a mii de placeri si interese, mie neci unulu. Tu poti vietui fora amoru, eu neci decatu. O, Norman, pentru amorulu, pentru fericirea mea ai indurare si 'mi permite se me reintorcu la tene, — te implorzi cu lacrimi fierbinti!

Capulu aurii se inclina inainte si cadii la pieptulu lui, — manile ei albe ca neu'a se inlestară de grumazi lui cu dorerea desperatiunei.

— Voiu fi atatu de supusa, iubitul meu; me voiu retrage cu totulu dela atentiunea si sgomotulu omeniloru. Asiu dori numai se fiu la tine — se vietuescu numai in apropiarea ta. Tu nu poti fi atatu de severu faia de mene, ca se me respingi din nou, ca-ci sci, catu de intimu te iubescu!

Manile i se inlestară inca si mai strinsu in giurulu grumaziiloru lui.

— Cati barbati au iertatu muieloror loru cele mai mari crime si desi le-au fostu parasitu in modulu celu mai deositoriu, totusiu le-au reprimutu cu bratale deschise. Ierta-mi te rogu crim'a parintelui meu, si pentru indurarea ceriului, reprimesce-me la sinulu teu iubitu.

— Baremi de m'ai pricepe cum se cade, scump'a mea Lea! Eu nu amu de a-ti ierta nemicu. Tu esci cea mai dragalasia, mai buna si mai fidela fiintia in lume, un'a dintre cele mai curate si mai nobile muieri de sub sore. Asiadara ce asiu ave de a-ti ierta eu tie? Dar' nu-mi este iertatu, scump'a mea, a-mi profana numele neci cu cea mai mica macula, nu-mi este permisu a face pre succesorii miei eredi unei crime.

— Inse, Norman, dise serman'a cu blandetia, pentruca parentele meu a fostu unu strengariu, nu urmeza ca se fiu si eu, pentru-ca s'a lasatu dinsulu sedusu la unu pasiu gresitu si peccatosu, nu urmeza se facu si eu acest'a. Nebuni'a pote se fia ereditaria, dar' crim'a de siguru nu e de acea natura. Afora de acea de multe ori l'am auditu povestindu, cumca parentele seu a fostu unu arendatoriu simplu, onestu si loialu. Tatalu meu are si ceva cauza de a fi escusatu. Elu a fostu unu barbatu frumosu, care a fostu coruptu prin lingusire si resfaciare.

— Eu nu ti-asi tiené manile intr'ale miele si nu le-asi saruta cu atat'a intimitate, scump'a mea, deca a-si pote bare-mi presupune, cumca de acele s'a atinsu cea mai mica macula de peccatu.

— Dar' pentru ce nu voiesci a me primi la tene, Norman?

— Pentruca nu potiu, respunse elu cu voce resoluta. Nu trebue se me mai torturezi cu rogamintele tale, Lea. Nu potiu, fia-ti de ajunsu atat'a.

Elu se redica si porni cu pasi rapedi de-a lungulu tiernul i in josu. Cu ce greutate infioratoria. cu ce sacrificii enorme era impreunata deslegarea problemei sale: chinulu amar, ce-i sbuciuma internulu, era asemenea cu chinurile mortiei.

Preste pucinu dins'a era-si se afla langa elu si pasia in tacere de latorea lui. Dinsulu ar' fi datu o lume intraga, deca in aceste momente de cumplita dorere o-ar' fi potutu lua in bratale sale si prin sarutari intime a-i refarmeca frumos'a rosieta de mai inainte, pre faia ei jma dar' palida.

— Norman, dise ea cu o voce lina si in unu tonu de nemarginita dorere, veni ca se-ti dica unu remasu bunu. Mi pare reu, ca am venitu aici. Mi-am ingreunatu numai pusetiunea, in locu se mi-o usiurezu. Mi pare ren din anima, ierta-me, si — remasu bunu!

— Ne va fi cu atatu mai greu a ne suportă sörtea amara, Lea, — dise elu cu voce ragusita.

— Nu cugetă la ace'a, tu vei devinge usioru acesta suvenire, dise dins'a. Mi pare reu, ca am lucratu in contra dorentieloru tale si am frantu tacerea indelungata. Nu se va mai intempla neci-candu, Norman.

— Neci-candu, fia, afora de casulu vre unui morbu seu candu vei ave lipsa de mene, intregi elu. Mi-ai promis, ca atunci me vei chiami,

— Si ace'a o voi si face, — respunse dins'a. Nu uită nici-odata, scumpulu meu sociu, ca ultimele cuvinte, ce le-am indreptatu catra tene au fostu: Remasu bunu si Ddieu se te benecvente!

Aceste cuvinte i amutira pre busale palide ca cera.

Elu se intorse intr'o parte, ca dins'a se nu observe dorerea nespusa, ce era exprimata in trasurile lui si nu pronuncia neci unu cuvintu de caintia. Dinsulu scia, ca ea 'lu va consideră de severu, rece, nesimterioriu si indiferentiu, — ambitiunea lui mai puternica si onorea lui mai pesusu, decatu amoru catra dins'a, — dar' ace'a nu voia neci decatu se scie, ca suferintiele lui suntu cu multu mai profunde, cu multu mai amare decatu ale ei.

Candu si-a intorsu privirea dela valurile undulante si dela sorele de vera fierbinte — dins'a disparuse.

Elu se uită de cealalta parte a sinului — neci acolo nu se afla urm'a ei. Ea disparuse si elu 'si dise cu donere, ca numai unei minuni va ave de a-i multiam, deca o va mai revede vre-odata in vietia.

Ea nu mai remase in Tintagel, — vedea bine, ca petrecerea ei aci nu mai are neci unu intielesu. Pana acum dins'a sperase in contra convingerei proprie. Dins'a se magalia adeca cu acea sperare vana, ca in decursulu aniloru elu 'si va schimbă propusulu seu, — va iavetia a cunoște suferintiale unei vietii solitare si lipsita de amoru, — va recunoște superioritatea amorului preste onorea familiara; si in fine pre ace'a ca pre bunulu supremu 'lu va restitui in drepturile sale nedisputabile.

Acum se convinse, ca s'a amagitu in tote aspiratiunile sale, ca-ci dinsulu si acum mai preferia pre repausatii sei strabuni soției sale viue.

Ea se reintorse la casa din Winiston si-si urmă si mai departe vietia posomorita. Dins'a si-ar' fi potutu usiura sörtea si alina dorerile prin caletorii, societati si distractiuni, dar' spre atari intreprinderi nu posedea curajulu necesariu. Unu anu si diumetate dela trist'a s'a casatoria, dins'a s'a dedicatu cu totulu studiului, ca astu-feliu fiendu-i candu-va permisu a se reintorce la sinulu lui, se o afle cu multu mai instruita si mai profundu cultivata. Ea lucra fara obosintia si totudeam'a numai pentru elu. Acum, dupa reintorcerea sa, acestu sorgente de sperantia a desecatu cu totulu; si studiale si incordarile o obosiău. Spre ce scopu se mai lucre si studieze dins'a acum? Elu nu va ave neci-candu oca siune a se bucura de progresele ei si apoi dins'a nu avea altu scopu cu lucrurile si cu studiutulu, decatu a-i causa lui placere.

— Ce voi incepe acum in vietia mea? se caia dins'a. Neci o muere in lume nu a fostu in pusetiune atat'u de demna de compatimire, ca mene nefericit'a!

Vietia ei era un'a din cele mai caracteristice si mai morose, ce a fostu destinata vre-unui omu din lume, pentru ace'a nu era nici o mirare ca se saturase de ea. Ea era asi de obosita de atata doiu, suferintia si desperatiune, incatu indata cadii greu morbosa.

Aici jacea dins'a pe patulu doreriloru si doria se mora.

(Va urmă.)

Revista.

Adunarea generală a Asociațiunii transilvane estu-anu se va într'uni la Deesiu în dfele de 15/27 și 16/28 Augustu. Intelliginti'a româna din Deesiu, apretiuindu momentositatea acestui actu pentru întregu tîenutulu Deesiu-lui, a alesu *trei Comitete*, cari voru avé de a îngriji că membrii și óspetii Asociațiunii transilvane, cari se voru într'uni cu asta ocașiune la Deesiu se fia impar-tasiti dupa potintia în tóte comoditatfle și distractiunfle. Membrii activi ai acestoru Comitete suntu domnii *Manu, Munteanu, Cipu, Bogdanu, Corpodeanu și Muresianu* — la cari au de a se adresá toti cei ce voru se participe la acésta adunare generală. — Mai de parte aflamu cumca *Calea ferata Somesiana* sub durat'a adunarei generale va comunicá între *Deesiu și Gherla* mai adese-ori pre dí, și anume asié că acei'a cari voru preferi a se încuarterá în Gherla (avendu aci rudenii ori amici) se póta sosi la Deesiu totu-de-a-un'a pre terminulu la care se va ficsá începerea sie-dintialorn și a concertului si balului, cari voru se se arangieze cu acésta ocașiune. — Afora de ace'a *Directiunea mineloru de sare dela Ocu'a-Deesiu* face pregatiri pentru primírea și conducerea în ocne a totororu membriloru asociatiunei, cari voru voí a cercetá cu acésta ocașiune aceste mine bogate, inaugurandu totu atunci o nóua ocna multu mai minunata decátu tóte celea cari se afla pâna astadi în esplotare.

P. S. S'a Mironu Romanulu Archiepiscopulu și Metropolitulu Romaniloru gr. or. în 28 Maiu n. a consacratu beserie'a din Cosn'a (în confiniulu Bucovinei.) În caletori'a s'a catra Cosn'a — pre la Tergulu-Muresiului, Sasu-Reginu — și în re'ntórcerea s'a catra casa — pre la Deesiu, Clusiu — Prea S. S'a pretutindeni a fostu întimpinatu cu tóte semnele celei mai distinse devotiuni și veneratiuni, din partea nu numai a credin-tiosiloru sei, ei din partea și a Romaniloru gr.-cat. și din partea strainiloru de tóte nationalitatfle.

La gar'a din Gherla — unde numai cu 2 óre înainte de sosírea trenului se primí scirea despre trecerea pre aci a P. S. S'ale — 'lu întimpiná întrég'a intelligintia loca'e, de tóte nationalitatfle și confessiunile și multime numărósa de comerciantii, industriasi și cetatieni de tóte starile. La sosírea trenului multímea erup-sé în strigate de „Se traiéseca!“ și „Eljen!“ Apoi ppres-biterulu gr. or. dlu Titu V. Gheaj'a beneventá pre P. S. S'a, — care esise din cupeu în façi'a multímei — esprimáandu bucuri'a Gherlaniloru de tóte nationalitatfle și confessiunile pentru ca 'lu potu salutá în midiloeulu loru și regrettulu pentru repedáa îndepar'are de aici etc.; dupa ace'a genti'a domniósa Ann'a C. Popu, dându în cuvente bene-alese espressionea distinsei reverentie și veneratiune a Romaniloru ortodoxi din Gher-la, — întinsé Prea S. S'ale o bré frumósa coróna de flori, de care atérná o lungá și lata cordá de metasa vénéta pre care se aflá imprimáte cu litere rosii-aurii (la unu capetu) *Prea Santiei S'ale Metropolitulu Mironu* — 1882. Juniu 1. — (la celu alaltu capetu:) *Romanii ortodoxi din Gherla* — prin Ann'a C. Popu. — Esec-lenti'a S'a multiemi din anima pentru acésta surprin-dere ce i s'a facutu și apromisé că în lun'a lui Augustu trecndu pre aici, va se abata prin Gherla pre mai multu tempu; apoi convorbí cu affabilitatea-i eunoscuta cu Redaetóru lu acestui diuariu pâna la plecarea trenului, cându se îndepartá, urmatu de freneticele strigate — de „Se traiéseca!“ și „Eljen!“ — ale multímei.

Conciliulu provincialu a bisericeii romane greco-catoalice deschisu la Blasiu în 30 Maiu n. și-a finitu lucrările s'ale în 6 Juniu n. — Pre tótna voru se se convóce Sinóde diecesane, în cari se voru publicá Canónele Conciliului trecut precum și decisiunfle ces-tui de-acum și se voru luá dispusetiunfle de lipsa pen-tru punerea în praxa a acestor'a. — Nevoiendu a fi ju-decati de indiscreti tacemu hotaririle luate în acestu Conciliu, — potemu assecurá inse pre cetitorii nostrii ca s'au pornitu intru-o directiune care ne face a sperá cele mai stralucite rezultate.

Regin'a Romaniei Elisabeth'a a fostu alésa de mem-bra onorara a Academiei de sciintia din Rom'a.

Principele de corona alu Austro-Ungariei Rudolf erá se-o patiéscá. În 1 Juniu, cându se carutiá în Prag'a s'a frántu osi'a deinainte a caretei în care se aflá den-sulu; și de nu se opríau cali la momentu s'ar' fi vate-matu greu, — dar' asié a scapatu neatinsu.

Societatea limbelor române dela Montpellier a premiatu în anulu acest'a pe poetulu român, Naum, pentru traducerea pe limb'a romana, din dialectulu pro-vençalu, a mai multoru poesii. Obiectulu oferitu cá pre-miu este o péna de auru împodobita cu brilante.

Congresu chirurgicalu internationalu s'a tîenutu în dfele 1—4 Juniu, la care Romani'a a fostu repre-sentata prin dlu dr. Fiala.

Celu mai mare tunelu din lume. S'a deschisu în dfele acestea drumulu de feru din tunelele cele nóue prin muntele Sant-Gotthard, care léga Germani'a de o parte cu Elveti'a și de alt'a cu Itali'a, pe lângá entu-siaste festivitati. Lungimea liniei drumului de feru între Luzern și Milano e de 15.000 metri și trece prin 62 tuneluri, preste 32 poduri, 10 viaducte și 24 pasage. Vagónele suntu luminate cu lumina electrica.

O copila perita în modu misteriosu. — În Tisza-Esz-lar, comitatulu Sabolciu, în Ungari'a, a peritu o fetitia de 14 ani, Ester Solymosi, tocmai în ajunulu Pasciloru evreesci, și se respandi svonulu că hahamulu evreescu Solomon Schwarz ar' fi omorítu pe acea fetitia crestina în sinagoga, spre a-i luá sân-gele, ér' cadavrulu ei l'ar' fi aruncatu în ríflu Tis'a. Fiulu celu de 16 ani alu hahamului inca díce că faptuitorii au taiatu gátulu fetei și sângele l'au prinsu într'unu vasu. — S'au facutu mai multe arestari.

Ostasii mobilisati din ocașiunea neimtielegeriloru din Bosni'a — se voru dimitte a-casa în finea lunei Julii și începutulu lunei Augustu.

Cursuri de limb'a magiara de 6 septemani se des-chidu în asta-véra la Clusiu și Cristurulu secu-iescu — pentru invetiatorii cari nu sciú limb'a ma-giara. Participantii voru primí ajutoriu de 70 er. pe dí.

Jidóvii au fostu alungati din Rusi'a. — Ei cérca acum a se refugiá pre pamentulu Austro-Ungariei; și 12,468 au si strabatutu pâna în Bródy.

Valórea locuriloru turcesci se evaluéza la sum'a de 40 multu 50 fra ci.

Au trasnitu 24 boi de-odata în apropiarea Gratiului.

Hymen. Dlu *Jacobi Rusu* teologu absolutu și-a logoditu în 7 Juniu n. de fietória consórta a s'a pre domniósa Ann'a Ociu din Gherla.

Necrologu. Ann'a *Crisianu n. Turcu*, — vedu'a fostului protopopu a Pogacelei Georgiu Crisianu, fic'a martirului liberta-tiei neamului romanu *Vasiliu Turcu* protopopulu Catinei, — ro-mana adevérata și inflacaráta și matróna gentila și marimósa, — au repausatu în 25 Maiu n. la Sasu-Sabesiu în braçiale fiului seu *Georgie* — deplânsa de numerosii sei consangeni. — Fia-i tie-rin'a usióra și améntirea eternu binecuventata.

Generalulu Garibaldi a moritu la Caprer'a în 2 Juniu n.

Feliurimi.

Vióre si Scantefutie.

- Toti intrebamu : e bogatu ? Nimeni : e virtuosu.
*
- A primí o binefacere, este a-si vinde libertatea.
*
- O imputare in nenorocire este o crudíme.
*
- Femei'a cea mai urita, este cea mai frumoasa ... dintre maimutie.
*
- Despartiti lemnele, ve-ti stinge mai usioru foculu.
*
- 'Si marturisesce crim'a, acel'a care fuge pentru a nu fi judecatu.
*
- Unu calu bunu nu se sparia de latratulu caniloru.
*
- Vai! câtu de greu este a-si pastrá glori'a.
*
- Medicula ar' fi bolnavu déca tóta lumea ar' fi sanetósa.
*
- Urescu intieleptiunea la copii.

Caritatea.

Numésca-se espresiunea cea mai comuna a solidaritatii soziale séu sentiéméntulu de rigóre, care tiene ecuilibrulu între atâtea patimi omenesci contrarie, caritatea este o virtute necesara.

Practic'a ei desvólta in omu o aptitudine superioara in intielegerea, in propagarea, in realizarea binelui, si duce dreptu la punctulu finalu alu perfectiunii omenesci, la ace'a calitate inalta pe care moralistii vechi o numiau humanitas.

Nici ura, nici dragoste, nici simpatie, — filantropi'a evita tóte aceste extreme: modesta si tacuta, ea cauta numai ocaziunea sacrificiului, si candu dá închide ochii fara se se preocupe de sórtea viitoare a graunte-lui bine-facere

Poterea credintei se mesura si se aprecieza: ea póte fi absoluta, séu relativa; tari'a sperantiei calculéza: probabilitatea i turbura aprecierile, grigi'a si tém'a o facu indoiósa; singura caritatea este suverana, fiinducá póte fi fara margini déca ia espresiunea sublímá a devotamentului.

Limb'a nóstra romanésca exprima caritatea candu prin cuventulu: dragoste, candu prin acel'a de mila. Simpati'a, filantropi'a corespundu cuventulu de dragoste catra aprópele nostru, in lupta cu angustiele vietiei. Mil'a inse este acelu sentiéméntu s'au acea nuantia nedefinita care dá dreptu la ocrotire si la compatimíre, nu numai celorlu slabi, desarmati in lupta cu nevoi superioare lor, dér' care se intinde si la cei tari si mari, fabricanti patentati de rele morale, chiar' candu orbirea séu nimernicia nu le serva de pretestu si de scusa.

Se venimu cu dragoste in ajutoriulu celorlu loviti de degradari materiale, mutilati ce nu potu munci, seraciti de focu, de resboiu, de flagelurile intémplarei. Se ne fia mila de degradatii moralicesci, de cei ce mintu, de cei ce se vendu, de cei ce facu trafic in casa Domnului, in euprinsulu consciintiei lor.

Mila séu dragoste, caritatea este o realitate, fiinduca este o conditiune armonica a animei omenesci. B. P.

E o datina nebuna ...

E o datina nebuna: luxulu si rol'a cea mare
Din contra e'ntieptiune a trai in moderare;
A lucrá cu serguintia, cá se ne scapamu de reu,
Si-a nu face detoria, ce ne surpa pe mereu.

In tempurile cele bune, bravii nostri protoparenti,
Romanasii cei eroici — din Rom'a vechia descendinti, —
Se-imbrcáu in haine simple: in sumanu si cingátore,
Si-imbetraniau cu acele, 'n omenia si onóre.

Rocuri, fracuri, pantalóne, cilindre, ochieri si veste, —
Lucruri de natur'a acést'a — nu cunoseau nici din veste;
Pacheraiuri, torte, ciaturi si apoi alte mere-pere...
Nu cumperáu pe credite; — nu 'mpučináu din avere...

Pre noi inse ne restórna aste — si mode traine,
Si apoi inca alte rele, ce-a spune tí si rusine...
O! par' cá-astadi nu mai curge in véne de fiu romanu,
Sange eroicu, curatu si nobilu, a strabunului Traianu.

Deci in tóte si intru moda, asia se ne innoimú,
Cá averea puçintica ce-o-avemu se n'o nimicimú;
Si apoi ast'feliu nu ne-a urmá blastemulu greu in momentu,
A celorlu ce in urm'a nóstra — voru remané pre pamentu.

JOS. J. ARDELEANU.

Gacitura de siacu.

	cu	ta,	a-	o-	ci	i	
Pe	Si-	tu	tés-	ca-	tu	vre-	ti-
Ah!			da-	tun-			iu-
ri...	al-		ln	siop-		to-	ri
	dra-					bi,	
	mu-					jo-	
ga	in-		Si	cu-		Ni-	A-
voi			a-	ta			se
nu	te-	ce-	ru	chia-	bes-	mo-	ci
	de	mi	iu	re-	chia-	ru	

Matild'a M. Pop'a

Terminulu pentru deslegare e 18/30 Juniu a. c.
Intre gacitori se voru sortiá icóne frumoase si carti pretioase.